

i sin Æneste, som ikke er lovlig forløvet fra den ældre Husbond. Jeg slutter altsaa med at sige, at det erode Thing ganske vist ikke behøver at opfordre Justitsministeren til at tage Sagen under Overveielse; han skal gjøre det, hvad enten Udvalgets Mindretals eller Udvalgets Flertals Indstilling bliver vedtaget.

Th. Nielsen: En udførlig Smødegaaelse af, hvad vi have hørt fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) skal jeg ikke indlade mig paa. Det behøves formentlig ikke; han vil vistnok have fundet tiltrækkelig Smødegaaelse af den ærede Justitsminister, idet den ærede Minister gav ham klar Bæfted paa de Under, han har omtalt, nemlig den, at dersom Tilstanden var en saadan, var Grunden en ganske anden, end han formodede; den laa nemlig i de sociale Forhold, som det naturligtvis ikke staar i Lovgivningens Magt at afværge. Det ærede Medlem vil saaledes ikke kunne komme vidt under det Flag, at det er den ene Side af Folkethinget, eller endog selve det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der er Skylden i de uheldige Forhold. Det lader ellers til, at det skal være et Stikord, som skal passere, skjøndt det forøvrigt allerede i nogen Tid har været noget ude af Kurs.

Formanden: Maa jeg indskyde en Bemærkning, som ikke angaar den ærede Taler, nemlig den, at hvis jeg havde opfattet de Ytringer, der kom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) i Anledning af en Afbrydelse fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), saaledes, som den ærede nuværende Taler har opfattet dem, havde jeg paa-talt dem som fornærmelige. Jeg opfattede dem imidlertid som en Spøg, der ikke kom frem i nogen fornærmelig Hensigt.

Th. Nielsen: Ja, det er meget vanskeligt, naar det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds taler, at vide, hvad der skal være Spøg, og hvad der skal være Alvor.

Formanden: Jeg opfattede Ordene som en Spøg, der havde en anden Mening end den, hvori den ærede Taler tog den; jeg vilde beklage, hvis jeg skulde have taget fejl heri, men jeg troede, som sagt, at kunne opfatte Ordene som antydet.

Th. Nielsen: Særligt vil jeg sige til det ærede Medlem, at hvis blot de halve af de Forudsætninger, fra hvilke han gik ud, vare rigtige, maatte vi ikke alene gaa tilbage til Orsted, men endog til Kristian den Femte eller maaffte endnu længere; men jeg nærer overhovedet nogen Tvivl om, at man behøver at tillægge, hvad han

sagde, nogen særdeles Bægt. Og jeg fik min Tvivl forøget, da han sagde, at han talte paa sin Valgkreds Begne. Thi hvis hans Valgkreds er, som han skilbrede den forleden Dag — hvad jeg for Resten ogsaa betvivler — maa den være af en noget eiendommelig Bæftaffenhed. Han sagde nemlig, at hele hans Valgkreds og hele Thyland var enig om at fordrø en Reform i den af ham antydede Retning. Men forleden Dag, da vi behandlede en ganske anden Sag, sagde det ærede Medlem, at hans Valgkreds var af en saadan Bæftaffenhed, at, hvis han stemte for en vis Sags Dvergång til anden Behandling, vilde han blive banket ud af sin Kreds, saa at man kan være noget i Tvivl om, hvilken Bægt man kan tillægge saadanne Ord fra det ærede Medlem. (Afbrydelse af R. J. r.). Min ærede Nabo til-høire (R. J. r.) siger, at han tilspøede, at han fortjente det, hvis han gjorde det; men jeg tror dog ikke, at hans Valgkreds er af en saadan Bæftaffenhed, at den vil banke sin Representant. Under alle Omstændigheder tror jeg da ikke, at det er det Sted, hvorfra vi skulle hente Exempler paa Lydighed og god Orden. Det ærede Medlem kom ogsaa med de mærkeligste Forudsætninger, fra hvilke han drog lige saa snurrige Slutninger. Han sagde, at naar Thinget ikke kan være aldeles ligegyldigt ved, at hele Thyndeklassen demoraliseres, saa maa vi ønske en Reform af Thyndelovgivningen. Ja, men Hvem siger, at hele Thyndeklassen demoraliseres ved den nuværende Lovgivning? Det siger det ærede Medlem, men deri er det netop at han er paa feil Spor. Men selv om man troede, at Thyndeklassen nuomstunder demoraliseres, vilde saa en Reform i Lovgivningen i saa Henseende kunne være til Hjælp? Han sagde endvidere: Naar man ikke er enig om, at Godt og Snavs maa behandles ens — det er blot for at tage et enkelt Exempel frem blandt de mange forfækte Slutninger, at jeg fremhæver dette — saa maa man ønske en Lov i denne Henseende. Men hvem mener, at Godt og Snavs skal behandles ens? Behandler det ærede Medlem Godt og Snavs ens? Jeg veed det ikke; men jeg tænker ikke, at Nogen af os Andre behandle disse Ting ens, og jeg tror heller ikke, at Lovgivningen gjør det. Thyndeloven af 10de Mai 1854 behandler paa ingen Maade Godt og Snavs ens. Det ærede Medlem behøver blot at læse § 41 igjennem, hvis han maaffte skulle have glemt den, eller § 18 og ogsaa andre Paragrafer, og han vil se, at Lovgivningen langt fra behandler Godt og Snavs ens. Jeg skal, som sagt, ikke fordybe mig i de mange underlige Ting, som det ærede Medlem fremkom med, men jeg skal dog omtale, at det ærede Medlem blandt Andet ogsaa sagde, at der var et Raab fra den ene Ende af Landet til den anden om denne Sag. Jeg har ikke hørt Noget til det i den Kreds, hvori jeg bor, førend en